

jeg ikke tror, at Beliggenheden er ganske heldig til at give Sælgerne den fornødne Frihed. Hvis Søbjerg kan modtage et saadant Marked, tror jeg, at det vil være for de danske Kreaturopdrættere og Kreaturhandlere det fordelagtigste Sted; hvis ikke skulde jeg næsten tro, at et Punkt paa den østlige Side af Sjælland, som f. Ex. Kolbing, vilde være at foretrække. Imidlertid har jeg, som sagt, ikke Andet at støtte denne Dom paa end et ganske almindeligt Skjøn, og det er langt fra mig at ville fremsætte nogenformhelt Bebreidelse imod, at Valget har truffet Lunderskov; jeg ønsker kun at udtale, at der, som sagt, kan være Tvivl tilstede. Erfaringen maa snart afgjøre, om dette Sted er heldig valgt eller ikke. At det under alle Omstændigheder vil spille en stor Rolle, hvorvidt Valget er heldigt, og at man bør gjøre Alt, hvad man kan, for at fremme denne Handel paa det rette Sted, derom tror jeg, at Alle maa være enige. Hvorvidt det vil faae nogen væsentlig Indflydelse, at den tydske Regjering, formodentlig trykket af de stærke Opfordringer fra Marskbønderne, har bekvæmet sig til det, man kunde næsten sige utrolige, i alt Fald høist uventede Offer, at finde sig i at indrømme en drawback af Indførelstolden paa saadanne Kreaturer, som inden ni Maaneder føres tilbage — hvorvidt dette vil faae Indflydelse, maa foreløbig staa hen; dersom det virkelig forholdes sig, som det bliver paastaet, nede fra Slesvig, at en Periode af ni Maaneder er utilstrækkelig til Kreaturerens videre Behandling og Fedning, saa er den Indrømmelse, der er gjort af den tydske Regjering, ikke af synderlig Vægt (Afbrydelse). Jeg vil ikke faa meget gjerne tvistes derom, thi da Foranstaltningen ganske nylig er begyndt at træde i Kraft, vil det ikke være længe, førend man istedetfor rent theoretiske Speculationer kan have bestemte, praktiske Erfaringer at holde sig til. Jeg ønsker kun at nævne dette Punkt, fordi jeg erkjender, at Toldhensyn kan have været medvirkende til Valget af Lunderskov til Mads for det omhandlede Kreaturmarked. — Ved Siden af, hvad jeg saaledes tror, der lader sig gjøre til Nytte for det danske Algerbrug, i hvilket jeg erkjender det væsentligste Fundament for Landets og Borgernes Velstand, tror jeg dog ikke, vi ganske bør tabe af Syne andre Næringsveie i Landet, som ligeledes have et billigt Krav paa at komme i Betragtning. De Forandringer, der nylig ere foregaaede i den tydske Toldtarif, ville tilige faae en væsentlig Indflydelse paa andre Lan-

des kommercielle Forbindelse, som hidtil har fundet Sted gennem Lydsland, og det er vistnok en fuldkommen rigtig, forstandig og fremsynet Tanke, som har bragt danske Skibsrederier til allerede nu at beskæftige sig med det Spørgsmaal, hvad der maatte være at gjøre for at drage idetmindste en Del af den betydelige russiske Transitthandel her til Kjøbenhavn. Alt, hvad der kan gjøres for at fremme et saadant Formaal indenfor de almindelige Love, som bør være bindende for Statens Indblanding, tror jeg bør ske. Det vilde være af meget stor Betydning for vort Lands Opkomst, om en saadan Forbindelse kunde blive bragt tilveie, og Fordelene derved vilde ikke alene være direkte, men tillige og i større Maal indirekte, thi en saadan Forbindelse vil sætte Danmark istand til overhovedet at træde i en livligere og kraftigere direkte Forbindelse med de forskellige Lande, med hvilke der nu kun trafikeres gennem Mellemled, der ere besværlige og besværlige. Og man behøver jo ikke at lede længe for at finde talende Vidnesbyrd om, at enhver saadan Forbindelse, naar den er vel organiseret, vil være istand til i Løbet af kort Tid at udvikle sig ganske betydeligt. Jeg skal eksempelvis kun nævne, hvorledes man i Løbet af faa Aar har kunnet oparbejde Forbindelsen mellem Kjøbenhavn og det vestlige Norge, som, medens den engang neppe var istand til at tilfredsstille et eneste Dampskib, der afgik med flere Ugers Mellemrum, nu er istand til at holde 4—5 eller jeg veed ikke hvormange Dampskibe syjselsfatte. Denne Bestræbelse trænger til Understøttelse af Staten og de offentlige Myndigheder, og jeg tror, at den bedste Understøttelse, der kunde ydes i faa Henseende, vilde ligge i en Bestræbelse for at lette de uforholdsmæssig store Byrder, som nu i alle vore Havne paahvile den danske Skibsfart. Staten og Kommunerne, der i de fleste Tilfælde ere Havnenes Eier, fappes næsten med hinanden om at lægge svære Byrder paa Skibsfarten, og de se ikke, at de derved i Virkeligheden slagte den Høne, der lægger Guldgøg. Det er en uforstandig Fremgangsmaade at lægge saa store Byrder paa Omfætningen, at den derved trykkes, besværes og hindres i sin Udvikling. Det vilde være en langt forstandigere Fremgangsmaade at yde Lettelser og derved fremkalde en Vægt, som paa een Gang giver Staten forsøgede Indtægter og bringer flere Penge i Borgernes Lomme. Saadanne Afgifter som de, der findes i Kjøbenhavn, baade opkrævede af Staten og af Havnevæsenet, ere af en saadan Beskaffenhed, at de forhindre en